

Eliška Vachtlová

Eliška je patnáctiletá holčička s nejtěžší formou dětské mozkové obrny. Nemluví, leží, sedět je schopná jen ve speciální židli. V rozvoji pohybu ji velmi limituje těžké poškození sluchu a zraku. Je odkázána na celodenní péči druhé osoby. K poškození mozku došlo v důsledku komplikovaného porodu a jejím narozením se nám život otočil úplně jiným směrem. Ztratila všechny novorozenecké reflexy a tím pádem nepolykala, dusila se vlastními slinami.

Nepřetržitě byla pod dohledem a odsávačka nám snad přirostla k ruce. V té době to neměli lehké ani její 2 bráchové, kteří zrovna věkem skočili do puberty.

Jezdili jsme napříč republikou a hledali, na co Eli bude dobře reagovat, co pomůže. Hledali lékaře, kteří nebudou jen krčit rameny, ale naopak nám řeknou co dál. Postupně jsme vyzkoušeli u nás snad všechny dostupné medicínské i alternativní terapie, ale její stav se přesto horšil.

Kluci byli hodně doma sami a my jsme byli na konci sil. Uvědomovali jsme si, že jsme rodiče třech dětí, nejen Eli. Naše touha pomoci dceři byla velká, že jsme se přes veškerá úskalí vydali za alternativní léčbou do Egypta, která byla doplněna delfinoterapií. A tak, v jejích 5 ti letech, přišel jeden z největších pokroků. Eliška přestala plakat bolestmi, výrazně ubylo epileptických záchvatů, její stav se dále nezhoršoval, naopak vylepšil. Oba kluci si uvědomili, jakou mají výhodu, když se dokážou sami o sebe postarat a jsou zdraví. Respektovali, že naši péči potřebuje sestra, že by bez pomoci nežila.

V roce 2014 jsme učinili další vážné rozhodnutí a vydali se za léčbou východní medicíny do Ruska k Bajkalu. Po té Eliška začala přijímat veškeré jídlo v mixované formě a tekutiny ústy a po devíti letech se zbavila sondy na přijímání potravy. Další velký pokrok. V terapiích pokračujeme. Pracujeme různými technikami, které jsou doplněny bylinnou léčbou.

I přes její velký hendikep jsou možnosti, jak její stav zlepšovat. Vytváříme podněty na stimulaci zraku, sluchu. Je mnoho kvalitních pomůcek, které nám usnadňují péči o Eli, ale bohužel ne všechny jsou hrazeny zdravotní pojišťovnou. Setkali jsme se i s názorem, že vlastně tak postižené dítě tu danou pomůcku nepotřebuje, že je to nadstandard. S tím se ale ztotožnit nemůžeme.

Pro Elišku je zásadní kvalitní rehabilitace. Veškerou rehabilitaci hradíme z vlastních finančních zdrojů. Bohužel zařízení mající smlouvu s pojišťovnou nejsou schopna zajistit dostatečnou četnost rehabilitace, kterou Eliščin stav vyžaduje. Navštěvuje proto privátní ordinace v Klatovech, Plzni a současně cvičíme Vojtovu metodu pod vedením Václava Vojty ml., za kterým jezdíme do Německa. Své zkušenosti nám předává, zaučuje nás a my cvičíme doma. Už jsme si vyzkoušeli, jak se Eliščin stav rychle zhoršuje, když ve cvičení polevíme.

Při takovém postižení, jako má Eliška, není možné ji vzdělávat se svými vrstevníky v běžném proudu, proto povinnost školní docházky naplňuje doma. V našem městě není sociální zařízení, které by mohla Eli navštěvovat. Každodenní péče je jen na rodičích.

Integrace do školky mezi zdravé vrstevníky byla velmi pozitivní, a tak sami hledáme cesty, jak Eli zařadit mezi zdravé děti. V současné době i ona prochází pubertou a my vidíme, že malé děti už vnímá jinak. Má ráda spíše společnost dospělých lidí a ráda poslouchá rockovou hudbu.

Dnes již víme, že naše přání, aby Eliška byla samostatná, chodící, zdravá holčička se nenaplní. S jejím postižením nebojujeme, ale učíme se s ním žít. Respektovat její fyzické možnosti a naplňovat náš život. Jsme šťastni, že její zdravotní stav nám umožňuje společný čas trávit nejen terapiemi. Naším přáním je, aby Eliška alespoň částečně zažívala v dětství to, co její zdraví bráchové a její vrstevníci. Třeba procházku po lese, dovolenou u moře, návštěvu koncertu. Nevzdáváme se naděje, že se na nás jednou usměje a nastane doba, kdy nebude na 100 % odkázána na 24hodinovou péči druhé osoby, jako je to dosud.